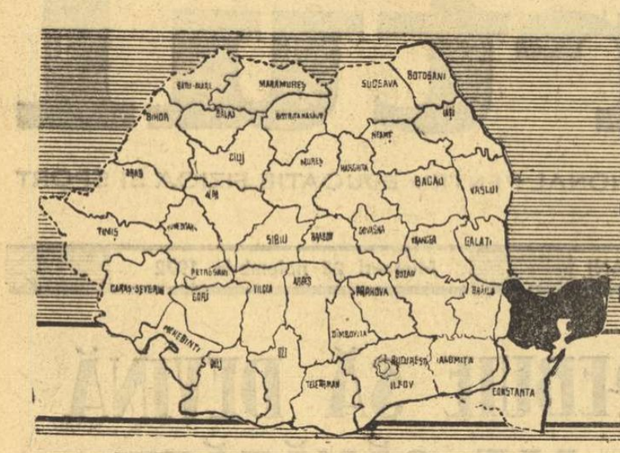

1947 - 1972

SPORTUL ROMÂNESC în 40 de sinteze

TULCEA

	1947	1968	1972
Asociații sportive	26	66	120
Cluburi sportive	—	—	1
Școli sportive	—	—	1
Secții afiliate	23	54	133
Sportivi legitimați	230	864	2559
Sportivi clasificați	190	344	1950
Secții divizionare A ; B ; C și juniori	—	1	7
Grupe de copii și juniori	—	28	61
Baze sportive	72	160	230
Antrenori	3	17	38
Profesori de ed. fizică	5	18	38
Instructori sportivi	68	170	299
Arbitri	19	51	194
Campioni naționali	—	1	35
Campioni Balcanici	—	—	1
Campioni europeni	—	—	3
Sportivi în loturi reprezentative	—	3	37

Caiacul-canoea sînt în județul Tulcea, la ele acasă... Nu de mult, însă, clubul Delta îngemănează pe viitorii performeri ai drumurilor de apă

Tulcenii spun, cu mîndrie, că au un stadion bun de Divizia A, lăsînd să se întrevadă că dorințele lor nu se limitează la promovarea echipei de fotbal în eșalonul secund. Startul „Deltei" a fost lansat, apoi, însă... Speranțele rămîn, totuși, speranțe

DELTA — „MONUMENT AL MUNCII OMULUI LIBER ȘI AL NATURII"

Astfel a denumit această îngemănare unică de ape și pămînturi marele nostru povestitor Mihail Sadoveanu, îndrăgostit de o viață de aceste drumuri fără pulbere, revenind — mereu fermecat — pe cărările mișcătoare, în unduirea fără seamăn a stufului și apei.

Delta, spun cărțile de specialitate, acoperă (împreună cu lacurile Razelm, Sinoe, Smeica, Golovița și Babadag) o suprafață de 5 050 km², din care peste 400 000 ha sînt acoperite cu stuf.

Cu 800 de ani î.e.n., Dunărea — străvechiul Istros — și Delta sa își găsesc loc în cadrul închipuit de poetul grec Hesiod pentru „Nașterea zeilor" ; Herodot — marele istoric al lumii antice — vizitează, peste aproape patru veacuri, Delta.

Delta este mereu tînără — se spune — pentru că în luptă cu bătrîna mare cîștigă mereu teren, aliat de preț fiindu-i aluviunile aduse de Dunăre.

Da, într-adevăr, Delta este mereu tînără pentru că pe aceste meleaguri tulcene omul liber, stăpîn pe soarta sa, și-a apropiat tot mai mult monumentul naturii înconjurătoare de fundalul noii civilizații create cu mîna lui, civilizația socialistă. Da, într-adevăr, Delta este mereu tînără pentru faptul că-și dovedește an de an perenitatea și prin aportul consistent și constant al talentului viguros, nativ, al feciorilor săi la valoarea sportului național. Numele lui Ismailciuc, Sciotnic, Ivanov, Patzaichin, Covaliov, al multor altor medaliați olimpici, mondiali și europeni, au făcut epocă în istoria caiacului și canoei din acest sfert de veac. Dar, nu cu mult în urmă, din anul 1970 — consecință firească a edificării noului județ Tulcea — fiii Deltei, devotați padelei și pagaei, dar și ținutului natal, au putut rămîne să-și valorifice aptitudinile sportive în cadrul unui club teritorial tulcean. Astfel a luat ființă, cu sprijinul direct al organelor de partid și de stat locale, clubul de caiac-canoe „Delta".

„Delta" este, deci, un club tînăr, dar — așa cum ne-a relatat președintele său, prof. **Gheorghe Stan** (totodată vicepreședinte al C.J.E.F.S.), bilanțul acestui scurt interval demonstrează viabilitatea măsurii luate. În anul 1971 „Delta" s-a clasat în întrecerea pe echipe pe locul IV, obținînd 10 titluri de campioni naționali la juniori și 4 la seniori. În această vară, echipa s-a clasat pe primul loc la juniori și locul III la seniori (deși au concurat tot juniori !), iar din cele 16 titluri puse în joc pe „arena" juniorilor, 10 au revenit reprezentanților „Deltei". Dacă mai adăugăm și faptul că tinerii sportivi ai acestui club au dobîndit cu prilejul campionatelor europene de juniori din 1971, de la București, un titlu continental, 4 medalii de argint și una de bronz, poziția fruntașă obținută între cluburile de gradul II, în întrecerea inițiată de C.N.E.F.S. pentru anul trecut, apare absolut meritată.

Un debut lansat, un prezent promițător, dar viitorul ? Viitorul este legat de cei 194 de sportivi legitimați și de cei peste 500 de copii și adolescenți aflați în pregătire sub îndrumarea antrenorilor **Igor Lipalit** (maestru emerit al sportului), **Constantin Manea** (maestru al sportului), **Șt. Aftenie** și a instructorului — mărangoz **M. Pituh.** Viitorul este legat de aportul școlilor la depistarea tinerelor talente, încă de la vîrsta de 12—13 ani, aci meritînd să fie citate școlile generale din Sarichioi (director : **A. Savidov**, profesor : **F. Bucioc**), Murighiol (director : **I. Covaci**), Jurilofca (director : **Marius Petricu**), Mahmudia (director : **Maria Lascu**, deputată în M.A.N.), școlile profesionale M.A.I.A.I.A. (director : **D. Manea**, profesor : **M. Trifanov**) și agricolă (director : **D. Busoiceanu**), dar și Inspectoratul județean școlar care a hotărît ca o parte din orele de activitate sportivă să fie profilate pe caiac-canoe, susținînd, totodată, taberele de pregătire din timpul vacanțelor de la Tulcea, Maliuc, Murighiol. Și dacă 1972 a însemnat că dintre cei 14 componenți ai lotului de caiac-canoe al României la J.O. de la München, 11 erau recrutați de pe meleagurile tulcene (inclusiv medaliatul cu aur și argint **Ivan Patzaichin**, născut la Mila 23), Montreal — 1976 va însemna pentru județul Tulcea — cu siguranță, ni s-a spus ! — prezența primilor reprezentanți ai clubului teritorial „Delta". Candidați: dulgherii de la I.J.C.M. **Vasile Diba** (născut la Jurilofca, vicecampion european de juniori) și **Simion Chirilă** (născut la Sarichioi, triplu campion național), **Maria Cosma** (născută la Jurilofca, triplă campioană națională, campioană europeană), **Feodosia Șchiopu** (Mila 23), **Paula Lovin** (Dunavăț), **Rodion Filipov** (Sarichioi, încă junior mic).

★

Numitor comun, termen generic, nume simbolic — „Delta" apare și pe frontispiciul echipelor divizionare de fotbal și volei, disciplinele cu cea mai mare popularitate în rîndul pasionatului public tulcean. Și nu s-ar putea spune că acest an nu a adus satisfacții susținătorilor „Deltei", atît fotbaliștii cît și voleibaliștii promovînd — pentru prima dată în istoria sportivă a Tulcei — în eșalonul divizionar secund. Înconjurate de grija tuturor factorilor de seamă din județ și municipiu, de atenția iubitorilor de sport din localitate, aceste reprezentante ale tulcenilor în perimetrul performanței românești au datoria să răspundă printr-o pregătire temeinică, printr-o comportare ireproșabilă pe teren și în afara lui, pentru ca prezența lor în divizia B să nu fie doar o apariție meteorică, un vis de un an.

INVITAȚIE PE STADIOANE

ION OLARU
președintele C.J.E.F.S. Tulcea

Ce avea sportul tulcean, cu cîțiva ani în urmă ? Doar un fel de stadion, pe care astăzi sînt găzduite numai competițiile de nivel municipal sau județean și ici, colo cîte o amenajare simplă.

Cu spiritul de buni gospodari ai celor din conducerea treburilor obștești, al comuniștilor, cu concursul cetățenilor, de la pionieri și pînă la pensionari, fața municipiului și județului Tulcea s-a schimbat însă vertiginos, spre mîndria noastră, a tuturor.

A fost amenajată, în primul rînd, o bază sportivă modernă — complexul „Delta". Amplasat într-una din cele mai pitorești zone ale municipiului, în vecinătatea lacului „Ciuperca", complexul cuprinde teren gazonat pentru fotbal și jocuri sportive, pistă de atletism, tribună cu o capacitate de aproape 10 000 de locuri, săli pentru atletică grea, alte terenuri pentru volei, baschet și handbal, prevăzute cu instalație de nocturnă, precum și un al doilea teren pentru fotbal (prevăzut cu zgură) necesar antrenamentelor. Iar pe malul lacului „Ciuperca", baze pentru sporturile nautice.

Acțiunea de îmbogățire a patrimoniului sportiv al municipiului Tulcea nu s-a oprit aici. Tot prin muncă patriotică a fost reamenajată fosta arenă „Mircea", capabilă, acum să găzduiască — chiar în nocturnă — întreceri de volei, tenis de cîmp, handbal și baschet, Au fost amenajate, în același timp, terenuri de handbal și volei la Liceul pedagogic, altele — printre care și o pistă de atletism — pe lîngă Liceul agricol. În general școlile de toate gradele din municipiu au reușit — printr-un pilduitor efort colectiv — să-și asigure un minim de amenajări sportive necesare atît desfășurării orelor de educație fizică, cît și activităților multiple organizate de asociațiile sportive ale elevilor. Bacul tulcean completează zestrea vîslașilor care au deja hangare, unul aparținînd C.J.E.F.S., altul liceului agricol și, în fine, un al treilea, consiliului municipal al sindicatelor. După cum se poate vedea, caiacul și canoea sînt tratate cu toată grija aici, la porțile Deltei. Și nu întîmplător.

Aminteam undeva de bunii gospodari. La noi, în județ, ei nu lipsesc. Îi întîlnești nu numai în municipiul de reședință, ci și în celelalte așezări mai mari sau mai mici. La Babadag, de pildă, unde fostul teren de sport s-a transformat, prin munca patriotică a cetățenilor, într-un veritabil stadion, gazonat, împrejmuit, prevăzut cu sectoare pentru atletism, cu tribună și vestiare. În preajma acestuia, altul pentru tenis de cîmp și jocuri sportive, de asemenea împrejmuit. Pentru popice s-a amenajat o arenă cu două piste, iar un fost cinematograf a căpătat o nouă destinație — sală de sport. Să mai amintim amenajările sportive din pădurea „La doi iepurași" și cele din incinta liceului și a școlilor generale. Vom avea astfel un tablou edificator asupra a ceea ce reprezintă astăzi Babadagul sportiv.

Măcinul a beneficiat și el de unele transformări înnoitoare : s-a gazonat terenul, a fost amenajată o pistă atletică, s-au bituminat spațiile de curte ale liceului, unde acum se poate juca volei și baschet, s-a recondiționat o sală de sport. La Isaccea există o frumoasă bază sportivă (împrejmuită) pentru fotbal, volei, baschet și handbal și o sală necesară halterofililor.

Sînt de semnalat, totodată, o serie de amenajări la nivelul satelor, la Frecăței, Sarichioi, Cerna, Mihail Kogălniceanu, la Baia, Turcoaia, Mahmudia, Sabagia, Murighiol și Agighiol, în perimetrul școlilor mai ales, ca urmare a întrecerii organizată cu tema „Cea mai frumoasă bază sportivă simplă". Aș aminti aici, în fine, de extinderea bazelor de caiac-canoe la Sulina, Chilia și Murighiol precum și — poate ca o surpriză pentru unii — **amenajarea primelor terenuri de tenis de cîmp în comune** — la Baia, Stejaru, Zebil, Slava Cercheziu și Carigea.

Este, într-adevăr, un salt uriaș față de trecut, cum numai în socialism se poate înfăptui, o invitație adresată tineretului către stadioane, către sănătate.

„BAZELE SPORTIVE TREBUIE SĂ DEVINĂ ARENE PERMANENTE"

(Urmare din pag. I)

știm cu toții, este doar o premisă. Activitatea concretă, în special în asociațiile sportive din întreprinderi instituții, școli și sate, este cea care determină aportul exercițiului fizic și sportului la formarea și educarea sănătoasă a tineretului. Or, tocmai aci, în celulele de bază ale mișcării sportive din județ, se face simțită lipsa de sprijin și îndrumare din partea factorilor de resort. Astfel, deși s-au inițiat ample acțiuni pe plan județean, ca de pildă cupele „C.A.P.", „Mecanizatorul", „Minerul", numărul celor angrenați a fost mult sub posibilități și necesități. Aci se vădesc nu numai insuficiențe de ordin organizatoric ci și propagandistic, tinerii — în special cei de la sate — trebuind să fie mai mult atrași la sport prin forme simple, larg accesibile, distractive.

De asemenea, în școli, orele de educație fizică și de activități sportive nu au ajuns să constituie un magnet pentru cei mai mici cetățeni, astfel încît se pierde startul tocmai la vîrsta cînd copilul își formează deprinderea de mișcare, obișnuința cu exercițiul fizic, care contribuie la întărirea sănătății, a dezvoltării sale biologice. Acestea sînt, deci, sarcini de mare răspundere pentru toți factorii ce trebuie să conlucreze în domeniul sportului.

— Cum vedeți, tovarășe prim secretar, relația dintre sportul de masă și cel de performanță în cuprinsul județului Tulcea ?

— De pe meleagurile județului nostru, din această inepuizabilă sursă de talente care este lumea Deltei Dunării, s-au ridicat la lumina performanței, ajungînd pe cele mai înalte culmi ale măiestriei sportive, tineri campioni naționali, europeni, mondiali și olimpici. Caiacul și canoea românească numără mulți reprezentanți — majoritatea chiar ! — dintre fiii Deltei.Ismailciuc, Sciotnic, Lipalit, Patzaichin, Covaliov, Maria Nichiforov, Valentina Serghei — iată cîteva nume doar din această pleiadă de talente. Dar, pînă nu de mult, aceste talente își găseau o deplină afirmare în alte cluburi din țară. Iată de ce Comitetul județean de partid a sprijinit ideea organelor de resort pentru înființarea la Tulcea a unui club specializat de caiac-canoe, în anul 1970. Că nu am greșit, o dovedește și faptul că, în acest an, noul club numără 30 de campioni naționali de juniori. Demn de subliniat ni se pare și faptul că performanța se bazează aci pe o largă prospectare a celor mai tinere talente autohtone prin rețeaua școlilor și asociațiilor sportive din județ. Credem că acest exemplu este grăitor în ceea ce privește relația sport de masă — sport de performanță, singura, după părerea noastră, capabilă să trimită și sportivi din județul nostru ca reprezentanți ai României la viitoarea Olimpiadă, la competițiile internaționale importante.

— Cum apreciați bilanțul sportivilor tulceni în acest an, ce marchează un sfert de veac de la proclamarea Republicii ?

— Anul 1972 înseamnă pentru noi și pe tărîm sportiv un an al unor împliniri mult dorite. Pentru prima dată, două echipe tulcene sînt prezente în eșalonul secund divizionar, la fotbal și volei, discipline ce se bucură de multă popularitate în rîndul iubitorilor de sport. Cele 35 de titluri de campioni naționali obținute la caiac-canoe, lupte și box, completează bilanțul acestui an rodnic și demonstrează, totodată, marele potențial uman și material de care se bucură, prin grija partidului și statului nostru, activitatea sportivă din județul Tulcea, asemenea tuturor județelor țării.

CLEPSIDRĂ

● Mese de tenis confecționate pe plan local; iată o frumoasă inițiativă pornită — aproape de necrezut — dintr-un sat al județului Tulcea, din Trestinic. Elevii de la școala generală din această așezare, în pasiunea lor pentru tenis de masă, și-au confecționat singuri materialul, sub îndrumarea cadrelor didactice. Asta în cazul băieților. Fetele, ca să nu se lase mai prejos, au confecționat și ele fileele. N-au mai lipsit decît mingile de celuloid, dăruite de C.J.E.F.S. Tulcea.

● Cel mai cunoscut luptător de „clasice" din județ este fără nici un dubiu **Dumitru Bacalu**, campion al țării prin anii '60. După „veteranul" Bacalu s-au format generații întregi de luptători, care duc mai departe faima județului în țară și chiar peste hotare. Cu alte cuvinte, tradiția tulceană în sportul celor voinici continuă !

● O întrecere cu totul inedită, desigur, în alte părți, stîrnește de fiecare dată — printre tulceni — un interes deosebit : concursurile de bărci pescărești (universale). Ele sînt organizate pe localități și unele cu faze pe județ, antrenînd sute de amatori, tineri și mai în vîrstă. Cele mai reușite au avut loc la Jurilofca, Sulina și Tulcea. Rostul lor — peste caracterul pur spectacular și pitoresc — este acela de a depista elementele de perspectivă. Și cum asemenea concursuri sînt programate din primăvară și pînă toamnă, tirziu, este lesne de imaginat cît de mulți tineri au posibilitatea de a trece de la o activitate de pur agrement la alta de performanță.

O veche dorință realizată

FOTBALUL ȘI VOLEIUL TULCEAN ÎN ANTICAMERA PRIMEI DIVIZII

Ce n-a reușit „Stuful" ani la rînd, a reușit în acest an sextetul „Deltei" : promovarea în Divizia B a campionatului național masculin de volei. Cu jucători tineri, legați de aceste locuri, echipa tulceană aspiră la un stagiu meritoriu în această categorie

Abia venit la Tulcea, în anul 1958, direct de pe băncile facultății gălățene, ing. **Vasile Stănucă**, mare iubitor de sport și practicant din pasiune a voleiului, a încercat să-și realizeze visul tinereții sale sportive — promovarea într-o categorie divizionară, prin intermediul sextetului „Stuful". N-a reușit ca jucător, anii au trecut, chiar și asociația și-a schimbat numele (acum se numește Delta I.A.V.S.), dar speranța acestui animator al voleiului tulcean a rămas nealterată. Și ceea ce n-a reușit în anii cînd evolua în teren, a reușit prin intermediul tinerei și talentatei echipe a prezentului : Tulcea are din acest an o reprezentantă în divizia secundă masculină.

Iată ce ne-a spus tov. Vasile Stănucă, directorul întreprinderii de amenajare și valorificare a stufului : **„Toți acești băieți talentați** (media de vîrstă a echipei : 20-21 ani) **sînt născuți pe aceste meleaguri, aici au crescut și învățat meserie, toți sînt salariați ai acestei întreprinderi. Și pentru ca acest sport să prindă rădăcini și mai puternice vrem ca în cadrul asociației noastre să creăm o echipă de juniori, recrutată dintre elevii școlii profesionale M.A.I.A.I.A., aparținînd centralei noastre industriale și care să constituie o pepinieră a divizionarei. Perspective ? Cred că mai greu a fost să promovăm în divizia B, decît să ajungem în primul eșalon. Pentru noi, vechii susținători ai voleiului tulcean, sîntem pe cale să perfectăm întîlniri semestriale între echipele de old-boys (peste 35 ani) I.A.V.S. Tulcea și C.C.H. (Combinatul de celuloză și hîrtie) Brăila. Cu alte cuvinte, furnizorii și beneficiarii stufului, de o parte și de alta a fileului !".**

★

Cînd fotbaliștii de la „Delta" Tulcea pierd pe teren propriu — noroc că nu se întîmplă prea des ! — greu te mai înțelegi cu cineva în acest oraș. Supărarea pleacă de la stadion, umblă pe stradă, se cuibărește în birouri, „răscolește pînă și peștii din Deltă" — cum ni s-a spus la Tulcea, de loc în glumă. O coincidență nefericită a făcut ca noi să poposim în orașul de reședință a județului chiar după o duminică nefastă și am constatat toate acestea în mod direct. N-a făcut excepție de la regulă nici președintele secției de fotbal a asociației, tov. **Marin Tripcef**, prim vicepreședinte al Consiliului popular municipal, despre care aflasem că este un om volubil, dispus să consacre sportului favorit energie și timp. Bineînțeles că ne-a primit, politicos și binevoitor, dar din discuția avută cu dînsul a răzbătut clar nemulțumirea față de jucătorii care au crezut că o dată împlinit visul de ani al tulcenilor — o echipă în Divizia B — nu mai au nici o obligație de pregătire și seriozitate, că totul va merge bine, în virtutea unui start neașteptat de favorabil.

Fotbaliștii de la „Delta" trebuie să arate că primele succese în categoria superioară în care au promovat n-au fost rodul unei conjuncturi favorabile și că, mai ales, eșecurile ultimei perioade nu constituie etalonul lor valoric. Dragostea și grija cu care sînt înconjurați pe plan local nu trebuie confundate cu răsfățul și cu exonerarea de orice răspundere.

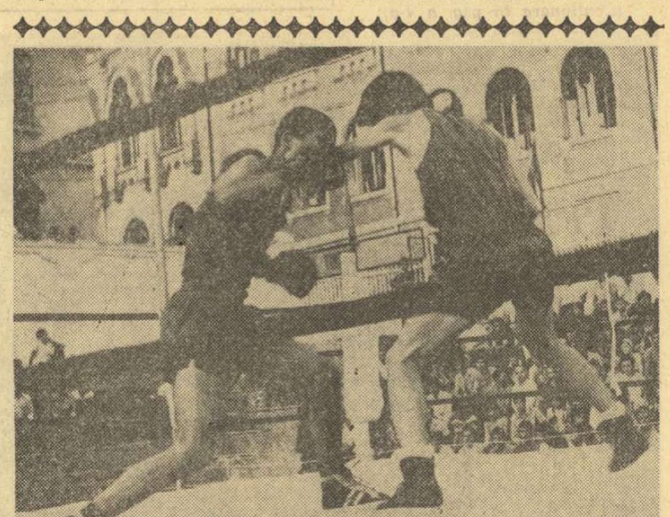

„Centura Deltei", competiție tradițională organizată de C.J.E.F.S. Tulcea, a ajuns în iunie 1972 la a treia ediție. „Arena Mircea", reamenajată, s-a dovedit o gazdă ospitalieră și cochetă pentru cei 128 de boxeri, juniori și seniori, din București, Brașov, Craiova, Brăila Constanța, Buzău, Cîmpulung Muscel, Focșani și Tulcea

CLEPSIDRĂ

● Patinaj în nordul Dobrogei ? De ce nu ?! Evident că nu este vorba de amenajări speciale, de patinoare artificiale. Dar, atunci cînd iarna își arată colții și gheața prinde crustă tare, copiii nu se dau deoparte. Își scot patinele, construite cel mai adesea de către părinții lor, și iau parte la întreceri în toată puterea cuvîntului. Pe lîngă C.J.E.F.S. Tulcea ființează, în acest sens, și o comisie de patinaj, care coordonează activitatea micilor patinatori din județ. Cei mai mulți pot fi întîlniți — în afara municipiului Tulcea — în așezările dela Sarichioi, Jurilofca, Luncavița și Somova.

● Frumusețile naturale ale județului sînt tot mai mult gustate de tineretul tulcean cu ocazia concursurilor de orientare turistică, deci a unor întreceri cu larg caracter aplicativ. Se bucură de o largă popularitate mai ales concursurile cu busola și harta organizate în pădurea Bididia din marginea municipiului Tulcea, cele de la Cocoșu — Niculițel, de la Babadag și de la Greci. Ca în toate cazurile, deschizători de drum în această plăcută și totodată utilă activitate sînt pionierii, membrii cercurilor de turism ale Caselor pionierilor sau ai școlilor generale.

FAȚA NOUĂ A SPORTULUI SĂTESC DIN JUDEȚ

Place, oare, tineretului sătesc din județul nostru activitatea sportivă ? Ar fi ei tentat să ia parte la mari concursuri și competiții de masă ? Există posibilități pentru a-l antrena continuu la practicarea exercițiului fizic, după aptitudini și preferințe ? Iată întrebări care au stăruit mult în mintea noastră, a activiștilor sportivi, a tuturor celor dornici să pună umărul la lansarea unor acțiuni sportive în sate și comunele tulcene. Așa a luat ființă, în vara anului 1970, competiția dotată cu „Cupa tineretului cooperator". N-a fost o treabă prea ușoară. Lipsea o experiență organizatorică, lipseau amenajările necesare. A fost în schimb, mult, mult entuziasm. Prima ediție a acestei acțiuni a adunat pe terenurile de sport aproape 800 de tineri și tinere.

Anul trecut, competiția a continuat. Și-a schimbat doar denumirea. S-a numit „Cupa cooperativelor agricole de producție". Era o titulatură mai firească, mai aproape de adevăr, decarece în întreceri, pe lîngă foarte mulți tineri și-au manifestat dorința de a lua startul și săteni mai vîrstnici. Organizate la atletism, fotbal și volei (băieți și fete), „Cupa cooperativelor agricole de producție" din județ și-a sporit numărul participanților la 1 100. Diferența în plus a numărului celor prezenți la întreceri poate să nu spună prea mult în cazul altor județe, cu tradiție în sportul sătesc. La noi, însă, într-un județ tînăr și într-ale sportului, peste 1 000 de participanți reali într-o competiție sătească de masă, însemna un cîștig enorm, un start bun, mai ales în materie de mentalitate, de concepție.

Acum ne aflăm în preajma finalelor celei de a 2-a ediții a „Cupei cooperativelor agricole de producție". S-au consumat fazele primare, cele pe sate, comune și pe centre de comune. Asta a însemnat mai bine de 1 500 de concurenți și concurente. Cei mai buni atleți și atlete precum și echipele de fotbal și volei care se află în fruntea seriilor respective urmează să se întîlnească, probabil la începutul lunii decembrie, în ultimul act al întrecerii. Nu ne-am fixat încă asupra locului de desfășurare a finalelor. Oricum, însă, vom lua în considerare o așezare în care sportul și-a pus în mod convingător amprenta printr-o serie de amenajări efectuate cu forțe locale. Una dintre acestea ar fi comuna Baia.

De multă trecere se bucură o altă întrecere sportivă organizată în mediul sătesc. Și anume „Cupa mecanizatorului", anul acesta la a III-a ediție. Organizată la haltere populare, șah, tenis de masă și țintă, competiția se adresează tineretului din I.A.S. și S.M.A. și cunoaște o popularitate crescîndă.

Aminteam undeva că startul în aceste competiții sătești de masă a fost oarecum îngreunat din lipsa unor amenajări sportive. Tinerii săteni sau mecanizatori au înțeles să lase din impas, au pus mîna și și-au construit baze sportive simple, o mîndrie pentru tineretul din întregul județ. Mă gîndesc mai ales la tinerii din Valea Nucarilor, din Casimcea, Dăeni și Ostrov.

Nu-i mai puțin adevărat că pasiunea tineretului sătesc pentru exercițiu fizic, pentru sport a fost susținută și de conducerile unor comune sau ale unor C.A.P.-uri, care au înțeles nevoia tineretului de a face mișcare, de a se destinde, de a-și petrece o parte din timpul liber într-un mod cît mai agreabil și mai util, totodată. În această privință avem numai cuvinte de mulțumire pentru primarii comunelor Baia, Niculițel și Sarichioi ca și pentru președinții C.A.P. din Frecăței și Corlgea.

Muncă patriotică pentru amenajarea unei baze sportive model în comuna Baia

Ce aș dori să subliniez în încheiere ? Faptul că în organizarea „Cupei C.A.P.", a „Cupei mecanizatorului" și, firește, a întrecerilor pentru „Cupa tineretului de la sate", noi, uteciștii, sîntem bucuroși de a simți permanent sprijinul nemijlocit al organelor de partid și de a conta pe colaborarea directă a acelor organizații cu responsabilități sau cu atribuții în domeniul educației fizice și sportului de masă. Adică C.J.E.F.S. și Consiliul județean sindical. Dintr-o asemenea rodnică colaborare sportul de masă tulcean nu va avea decît satisfacții.

GHEORGHE DAMIAN
Secretar cu probleme de sport-turism pe lîngă Comitetul județean Tulcea al U.T.C.

Pagină realizată de Paul SLAVESCU și Tiberiu STAMA